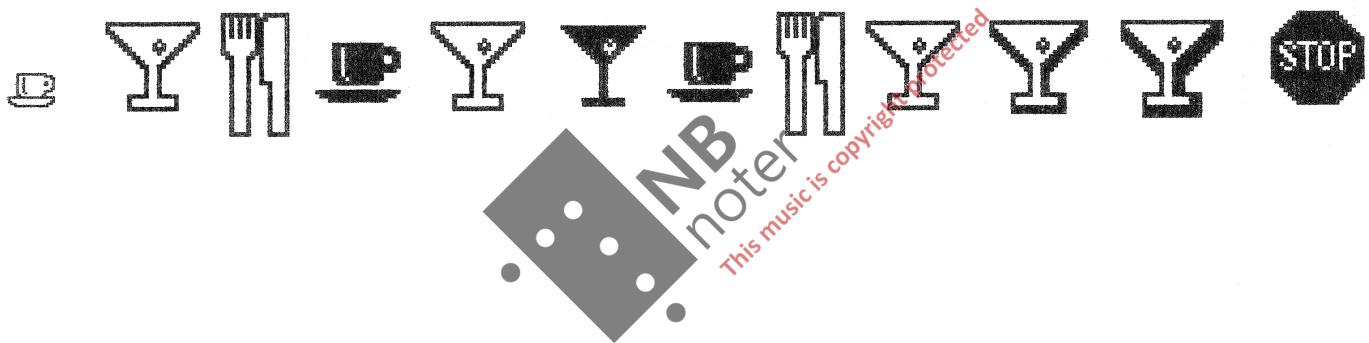

TROND LINDHEIM

Two
ways
to
love
your
liver

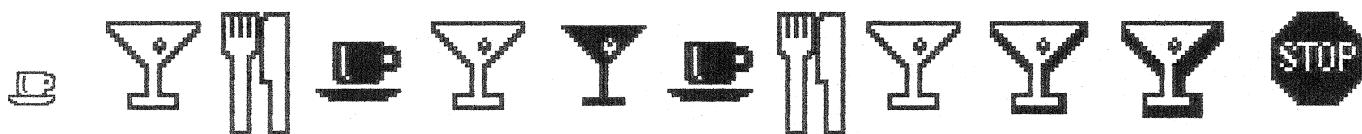
- - - - for tre resitatører og et pianola (selvspillende piano)

- De som er med:
- STOP Nyhetsoppleren
 - STOP Den Store
 - STOP Musikkterapeuten
 - STOP Pianolaet

De to første er henvendt til publikum, den nest siste er uavbrutt henvendt til pianolaet, som ikke henvender seg.

I det følgende manuset er kun de verbale replikkene gjengitt i sin helhet - M'ene i pianolalinjene står for "musikk". Pianolaets replikker eksisterer kun på disk - Disc-klaverfiler, eller ordinære MIDI-filer. Til framføring kan disse fås ved å snakke e.l. med Trond Lindheim e.l.

NYHETSOPPLESEREN: God kveld! Den verdskjente pianisten Kirkcudbright McLellan ga igår ein Chopinrecital i the Biltonian Hall i Santa Ferenico på den amerikanske vestkysten. Ikkje mange taktane inn i den store C-duretyda gjekk botnen ut av Chopin, og McLellan la fortvila på svøm. Etyda sank direkte, kun ringane etter den var høyrbare. Fyrst i avslutningstaktane klarte McLellan å karre seg opp av flygelet, og avslutte på vanleg måte. Han gjorde umiddelbart eit nytt forsøk, men resultatet vart berre endå våtare.

NRK-Fjernsynet kringkastar som fyrste stasjon i landet dei unike opptaka.

DEN STORE: I dette stykket har jeg forsøkt å være inne på noe. I den første delen har jeg forsøkt å få det til, og i løpet av denne prosessen med å få det til genererer jeg materiale som jeg lykkes med i den delvis rekonstruerende midtdelen. Denne ideen med å lykkes er helt i tråd med stykkets hovedisotopi, nemlig den evige kampen mellom det perfekte og det kjempeperfekte som jeg lar gå som en rød tråd gjennom hele min produksjon. I den siste delen, som like godt kan oppfattes som et forvarsel om de tidligere oppsummeringene, sikres samtidigheten ved at det helt store blir gjort i et 17-toners mikrotonalt reservoar.

Verket benytter en unik notasjon som sikrer at de forlengst nedlagte øststevrytmene opptrer med en til nå uhørt autentisitet.

MUSIKKTERAPEUTEN: Værsågod neste!

PIANOLAET:

MMMMMM
MMMMMM

MUSIKKTERAPEUTEN: (under foregående replikk) Hei! Hallo! Hør, du... Hallo!! Stopp da!
Du!

(når pianolaet har forstummet) Dette er alvorlig. Hvor lenge har det pågått?

PIANOLAET: MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

MUSIKKTERAPEUTEN: Det er best slik - opp og ned, opp og ned. Hva mener du med det?

PIANOLAET: MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

MUSIKKTERAPEUTEN: Husk at livet er langt! Du har vel annet du har lyst til å prøve?... ...

Revolusjonsetyden?

PIANOLAET: MMM Mmmmmmmm Mmmmm

MUSIKKTERAPEUTEN: Livet ble komponert av Chopin i 1829. Det er 79 takter langt. Så det er dét du tror? (ler irritert)

PIANOLAET: MMMMMMMMM

MUSIKKTERAPEUTEN: Prøv å se utover mot horisonten. Det finnes da så mye... Egentlig finnes det ingen endelig dobbeltstrek noe sted. *Dobbelstreker er noe du har i ditt eget hue.* Skjønner du? Hallo, hallo.

PIANOLAET: MM

MUSIKKTERAPEUTEN: Ja. Ja!

PIANOLAET: MMM MMM

MUSIKKTERAPEUTEN: Jaaa...aaäää?

PIANOLAET: MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

MUSIKKTERAPEUTEN: (ler fortvilet) Ingenting som heter utover. Det går opp og ned her i livet. Akkurat, ja, du kan få sagt det.

PIANOLAET: MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

MUSIKKTERAPEUTEN: Du, dette er ingen uforanderlig tilstand. Du *kommer* til å bli frisk, for du har allerede *vært* frisk! La oss gå tilbake i tiden. Fire år siden, kan du huske april?

PIANOLAET: (etter et sekunds nøling) MMMMMMMMMmmmmMMmmMmMmmbrak.

MUSIKKTERAPEUTEN: Husker du *før* "for fire år siden", da du var ganske liten og alltid gomlet på det eplet - som du hadde stjålet.

PIANOLAET: MMMMog MMM også, hm, M! MMM M-M-M-M- - mMmmmm .m.m.

MUSIKKTERAPEUTEN: Ja, og enda før det, da Maelzel fikk eplet i hodet og oppfant metronomen?

PIANOLAET: 1&M&2&M&3&M&4&M&1&M&2&n&3&mNN&4&N&N&N&N&N&

MUSIKKTERAPEUTEN: (under foregående replikk) Flott. Du er flink!

(deretter) Før det, da Newton fikk metronomen i hodet og oppfant tyngdekraften.

PIANOLAET: Tikktikk takktakktakktakk tikk takk tikk takk

MUSIKKTERAPEUTEN: Lenge før det, da kineserne fikk tyngdekraften i hodet og oppfant noteskriften?

PIANOLAET: Do-o Mi Re-e-e. Do-o Mi Re-e-e. Do-o La Ti-i Re Do-o-o-o-o-o.

MUSIKKTERAPEUTEN: Og aller først, i tidenes morgen, da noteskriften ennå ikke fantes, og all musikk var frittgående og lykkelig! Den gangen Arild oppfant deg. Husker du?

PIANOLAET: Ja!

MUSIKKTERAPEUTEN: Da kunne du være deg selv! Og tilbake dit skal vi igjen. Nei, fram dit!! (puster lettet ut) Bra.

Om en liten stund skal du begynne slik du er vant til, men bare etter noen få takter vil du se et stort fjell. Hele fjellsiden er dekket av menneskekropper, neger og hvit, side om side. Her og der ligger det riktignok to hvite ved siden av hverandre, men. Alle negerne gjør sit-ups, de hvite gjør armbøyninger. Ja, ikke alle på en gang, men det er alltid noen som holder på - det er stadig bevegelse. Du blir svært fascinert av synet, og bestemmer deg for å gå nærmere. Når du kommer nærmere, oppdager du at det er en portal i

fjellet, helt nede ved foten, rett inn i fjellveggen. Du er helt uten frykt, du er avslappet, og du bestemmer deg for å gå gjennom portalen. Ikke lenge etterpå er du på vei gjennom det indre av fjellet. Når du kommer ut på den andre siden synker Chopin-etyden ned i bevisstheten igjen. Du lar den gjøre det, du prøver ikke å stritte imot, og du avslutter på vanlig måte. (venter litt) Etter en kort rast vil du ta en ny tørn. Men bare etter noen få takter vil du se en stor skog.

Skogen ser helt forlatt ut, du går bort til skogbrynet, og titter gjennom løvverket. Den er fylt av sol og skygge, men er ellers øde. Da ser du dem: Zebraene! Zebraene som spanskulerer omkring blant trestammene. Og alle de hvite stripene, de ligger i skygge; mens de svarte skinner solen på. Uansett hvordan zebraene beveger seg så er det slik. Det er akkurat som om trærnes grener umerkelig forandrer stilling for at mørnsteret ikke skal brytes. Men det er ikke vanlige zebraer, det er en slags *kameleon*-zebraer. For hver gang to møtes tar den ene mørnsteret fra stripene til den andre, og omvendt. En stor lykke fyller deg ved synet av alt dette, og du går videre inn i skogen. Dypt inn i skogen. Du finner en sti og følger den nysgjerrig. Om ikke lenge har du passert det meste av skogen. Når du kommer til skogranden på den andre siden, dukker Chopin-etyden opp igjen, de siste taktene, og... Du får ikke noen skyldfølelse av det, du lar den komme og spiller den ut. Etterpå vil du ikke føle noe ubehag, du vil være frisk, kvikk, og i fin form. Så bare stikker du inn på kontoret og ber Lillian ordne en time om en ukes tid. Skal vi si det? OK, da prøver vi.

PIANOLAET: M
M
M
M
M M M M M osv. osv. [spiller seg gjennom de to store suggesjonene]

